

IZHAJA VSAK DAN

Na ob nedeljah in praznikih ob 5., ob ponedeljkih ob 9. zjutraj. Poročnice šteje, se prodajajo po 3 nvd. (6 stot.) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Gorici, Kranju, Št. Petru, Pistočni, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolmini, Ajdovščini, Dornbergu itd. Zastarele šteje, po 5 nvd. (10 stot.)

GLASI SE RAČUNAJO NA MILIMETRE v širokosti 1 milimetre. OENE: Trgovinski in obrtni oglasi po 3 st. mm. smetnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov po 10 st. mm. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst 30 K, vsaka dodatna vrsta K 2. Mali oglasi po 4 stot. beseda, najmanj pa 40 stot. Oglase sprejema Inzeratni oddelček uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. Plačljivo in tožljivo v Trstu.

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorje.

„V edinosti je moč“

NAROČNINA ZNAŠA

za celo leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K; za na rečbe brez dopolnjenih naročnin, se uprava ne odra. Naročnina na nedeljske izdaje „EDINOSTI“ stane: 10 K za celo leto Kren 2-30, za pol leta Kren 1-15.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nebrskanje vnaša pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ulica Giorgio Galati 20 (Narodni dom).

Izdajatelj in odgovorni urednik **STEFAN GODINA**. Listništvo: ulica „Edinosti“ - Našimila Tiskarna „Edinosti“, vpisana sodnega s omejenim poročilom v Trstu, ulica Giorgio Galati št. 20.

Polno-krajevni račun št. 841-652. TELFON N. 11-53.

DELNA DEMOBILIZACIJA.
RUSKE JUBILEJNE SLAVNOSTI.

Avstrijsko-ruska delna demobilizacija.

DUNAJ 5. (izv.) Iz izvrstno informirane strani smo prejeli sledečo informacijo:

Prilodnje dni se izvrši t. zv. delna demobilizacija avstrijske in ruske armade ob galski meji. Demobilizacija se bo gibal v najožjih mejah. Na avstrijski strani bo odpuščeno 30.000 vojakov, istotako na Ruskem.

Takozvana demobilizacija, ki je pravzaprav vse prej nego demobilizacija, ima v bistvu le namen, da zakrije popoln neuspeh avstrijsko-ruskih dogovorov in pogajanj o tem vprašanju.

Svoječasno je ruska vlada po svojem znanjem ministru Sasanovu predložila formulo glede demobilizacije, istočasno pa je zahtevala, da demobilizira Avstrija ne samo ob galski, ampak tudi ob bosensko hercegovski meji in obenem tudi obljubi, da ne bo izvršila proti Srbiji nobenih vojaških operacij.

Avstrija je to rusko zahtevo po daljšem pogajanju odločno odklonila, zlasti ker so se tekom tozadevnih pogajanj med Avstrijo in Rusijo pojavila glede rešitve albanskega vprašanja, posebno pa glede pripadnosti Skadra in Dajakove, velika nasprotstva, ki še dosedaj niso odpravljena.

Pogajanja med obema državama se nahajajo v štacjonarnem stadiju in je za enkrat še čisto nejasno, kdaj bodo vspele.

DUNAJ 5. (izv.) „Polnische Korrespondenz“ prinaša vest, da se izvrši delna demobilizacija šlc 14. t. m. in to sicer na izrečno željo ruske vlade, ki hoče, da se prične demobilizacija s prvim marcem po ruskem koledarju.

V znamenju demobilizacije.

DUNAJ 5. (izv.) Vojaško poveljstvo je odredilo, da se opuste straže pri mostovih in drugih vojaških objektih.

Pred novimi mirovnimi pogajanj.

Demarša velevali pri balkanskih državah.

CARIGRAD 5. (izv.) V nekem intervjuu je veliki vezir Mahmud Šefket paša izjavil, da so vesti evropskih časopisov glede turškega popuščanja precej netočne. Turčija je sicer sprejela posredovanje velevali in tudi obvestila velesile glede svojega stališča, vendar pa se nikakor ni zavezala, da mora sprejeti njih nasvete. Na kaka direktna pogajanja z Bolgarsko ni niti misliti. Turčija bo tudi z vsjo odločnostjo odklonila vsako zahtevo balkanske zveze glede vojne odškodnine. Turški upniki predobro poznajo finančni položaj Turčije in zato je popolnoma izključeno, da bi ji naprtili še nova finančna bremena.

PETROGRAD 5. (izv.) Ruski poslanski svetnik Mančov se je podal preko Carigrada v Atene, da sondira teren za nova mirovna pogajanja. V Atenah bo Mančov interveniral tudi glede meniške republike na Athosu, nakar se bo preko Soluna osebno podal na Athos.

PARIZ 5. (izv.) Velesile se pri svojem posredovalnem koraku pri balkanskih izjavah ne bodo omejile samo na vprašanje, če so balkanske države pripravljene sprejeti posredovanje ali ne, ampak bodo tudi v prijaznem tonu nasvetovale balkanski zvezi, naj mirovna pogajanja kolikor mogoče hitro pospeši. Kakor se zatrjuje, nimajo balkanske države ničesar proti posredovanju velevali, ampak so celo odločno izrazile željo, da bi se vojna kmalu končala.

BELGRAD 5. (izv.) Včeraj so se poslanski velevali oglašili pri ministru Pašiću in ga vprašali, če bi bila Srbija pripravljena sprejeti posredovanje velevali glede mirovnih pogajanj. Pašić je odgovoril, da se mora najpoprej sporazumiti z ostalimi balkanskimi državami, nakar bo takoj odgovoril na vprašanje.

ATENE 5. (izv.) Včeraj ob 7 zvečer so poslanski velevali sporočili znanjem ministru, da je Porta prosila za posredovanje velevali v prilog miru.

LONDON 5. (izv.) „Reuterjev urad“ poroča, da velesile dosedaj še niso ukrenile pri balkanski zvezi nobenega posredovalnega koraka, pač pa so sporočile, da store to v najkrajšem času. Zagotavlja se, da velevali ne bodo vprašale balkanskih držav po pogojih, pod katerimi bi bile pripravljene skleniti mir, ampak samo, če pristanejo na posredovanje velevali. Seveda se bodo najprej zavezniški skupno domenili, predno odgovore na to vprašanje. Odgovor dosedaj

še ni prišel in ni izključeno, da bo načrt posredovanja velevali naletel na precejšen odpor pri balkanskih državah.

SOFIJA 5. (izv.) Slično izjavo kot v Belgradu in Atenah so podali zastopniki velevali tudi v Sofiji. Ministrski predsednik Gešov je vzel izjavo o turški prošnji z zadovoljstvom na znanje in izjavil, da odgovori takoj kakor hitro se sporazumi z ostalimi zavezniki.

LONDON 5. ((zv.)) Odgovor balkanskih držav na demaršo velevali, se pričakuje za jutri. Če pride odgovor že jutri, se bo veleposlaniška reunita takoj sestala k novi seji.

Drinopolje pade v kratkem.

PARIZ 5. (izv.) „Matinu“ poročajo iz Sofije: Nekl višji bolgarski častnik, ki je prišel semkaj iz Dimotike, kjer se nahaja glavni stan, je izjavil, da se turški vladi zato tako zelo mudi, da bi se sklenil mir, ker je sedaj popolnoma jasno, da se Drinopolje mora vdati v najkrajšem času, da se ne more držati niti štiriinast dni več.

Častnik je pripovedoval, da je videl na lastne oči kruh, ki ga dobivajo turški vojaki že več tednov sem in tja, ki je absolutno neužit, kakor je tudi neužitno meso, ki ga dobivajo ti reveži po enkrat na teden. Številni begunci prihajajo popolnoma izčrpani v bolgarski tabor.

Z ozirom na tak položaj v Drinopolju je bolgarski poveljnik pod Drinopoljem opustil misel, da bi z naskokom vzel mesto. Naskok bi veljal bolgarsko armado gotovo do 30.000 mož in bi bile te žrtve popolnoma nepotrebne, ker mora mesto pasti itak v najkrajšem času.

Boj za Skader.

CETINJE 5. (izv.) Ker se je skaderski poveljnik pismeno obrnil na generala Martinovića s prošnjo, da dovoli uvoz sanitetnega materiala v Skader, je kraljica Milena sklenila, odposlati v trdnjavo večjo množino sanitetnega materiala, posebno obvez.

SOLUN 5. (izv.) Včeraj so se tu vkrcale nove srbske čete, namenjene za Skader. Čete obstoje iz dveh infanterijskih polkov, dveh eskadronov kavalrije, enega oddelka poljske artilerije in oddelka tehniških čet. Istočasno sta se vkrcala tudi dva grška polka. Prevoz srbskih čet se je zakasnil le vsled tega, ker se je grško poveljstvo balo, da bi turška križarka „Hamidie“ napadla transportne parnike.

RUSKE JUBILEJNE SLAVNOSTI.

Slavnostni carski manifest.

PETROGRAD 5. (izv.) Slavnostni carski manifest, ki se bo jutri dopoldne predčital med službo božjo v vseh cerkvah širnega ruskega carstva, se spominja začetkom dogodkov, ki so dovedli do izvolitve Mihajla Feodorovića Romanova, ustanovitve sedanje dinastije, ruskim carom in vseh hrabrih sinov ruskega naroda, ki so na čelu svojih hrabrih vladarjev, ustanovili rusko državo.

Ruski narod je vedno zmagovito odbil vse naskoke in sovražne navale od zunaj in tako s svojim velikim domoljubjem in neizmerno požrtvovalnostjo vedno še povečal svojo državo.

Manifest se spominja moskovske pe, riode, ko so bile ruske meje še zelo majhne, dočim je danes rusko carstvo eno izmed največjih na svetu.

Manifest se spominja dalje velikih zaslug posvetne in cerkvene gosposke, ki je s svojim sodelovanjem pripomogla do današnje mogočnosti ruske države. Neomajna zvestoba in udanost ruskega naroda do svojih carjev sta najboljši branik proti vsem navalom in napadom sovražnikov. Sinovi velikega ruskega naroda, pisatelji, umetniki in drugi so priborili Rusiji tudi v kulturnem oziru velik ugled v tujini. Koncem manifesta proglašča car splošno amnestijo.

Zanimivo je, da se car v manifestu niti z besedico ni dotaknil mednarodnega političnega položaja.

Carski ukaz.

PETROGRAD 5. (izv.) Povodom velike proslave 300letnega jubileja sedanje ruske dinastije, ki se prične jutri, je car Nikolaj izdal danes zvečer ukaz, ki odreja:

1. Veliko akcijo za preskrbo sirot kmečkega prebivalstva brez razlike konfesije.
2. 10 milijonov rubljev iz plemenitaške

agrarne banke v povečanje kapitala za podpiranje plemenitašev.

3. 50 milijonov rubljev za ustanovitev raznih institucij, ki se imajo baviti z izboljšanjem položaja ruskih kmetovalcev.

4. Odpustitev denarnih kazni.

5. Olajšanje položaja državnih uradnikov.

6. Amnestijo za tiskovne prestopke do 6. marca.

7. Zopetni sprejem onih dijakov na vseučilišče, ki so bili religijani radi raznih prestopkov.

8. Amnestijo za navadne in državne zločine do 6. marca.

9. Na smrt obsojenim se spremeni kaznen v 20letno prisilno delo.

10. Ruski podaniki, ki se nahajajo v inozemstvu kot begunci, se smejo zopet vrniti v domovino. Onim, ki so bili obsojeni radi prestopkov zoper državni in javni red, je kazni odpuščena, onim pa, ki so pod policijskim nadzorstvom, se nadzorstvena doba zniža.

Ukaz odreja tudi celo vrsto odredb za Finsko. Tako 10 milijonov rubljev za ustanovitev raznih dobrodelnih institucij in odpuščanje denarne kazni in zapora.

Ukaz ne govori čisto nič o mednarodnem političnem položaju.

PETROGRAD 5. (izv.) Car je imenoval vodjo notranjega ministrstva, Maklakova, ministrom.

PETROGRAD 5. (izv.) Zunanji minister Sasanov je odlikovan z Vladimirjevim redom II. razreda.

Srbska žalna daritev.

BELGRAD 5. (Kor.) Povodom jutrišnjih ruskih jubilejnih slavnosti se je vršila danes v tukajšnji katedrali za umrle člane ruske dinastije slavnostna žalna daritev. Kralja, ki je bolan, je zastopal princ Jurij. Navzoča je bila vsa vlada, ves diplomatski zbor, vsi višji civilni in vojaški uradniki in velikanska množica občinstva.

Bolgarske čestitke.

SOFIJA 5. (izv.) Sobrajanje je z velikanskim odbojavanjem sklenilo odposlati carju povodom ruskega dinastičnega jubileja, najiskrenejše čestitke bolgarske poslanske zbornice.

Ogrska poslanska zbornica.

BUDIMPEŠTA 5. (Kor.) Izredne odredbe, ki so bile pripravljene za včerajšnjo sejo, so ostale tudi za danes za vsak slučaj. Sejo je otvoril ob 10:15 grof Tisza. Potem ko sta bili sprejeti obe predlogi glede izboljšanja plač ljudsko-šolskih učiteljev tudi v tretjem čitanju, se je nadaljevala generalna debata glede volilne reforme. Poslanec Giesswein je govoril proti predlogi in je izjavil, da nikakor ne bo dvignila ugled zbornice. Zahteva splošno in tajno volilno pravico in povdarja, da je določitev starostne meje za današnje razmere skrajno reakcionarna odredba, ki ne odgovarja duhu modernega časa.

Poslanec Giesswein je koncem svojega govora predlagal, naj se predloga odstavi z dnevnega reda in sestavi odbor, obstoječ iz vseh strank, ki naj volilno-reformno predlogo izboljša.

Prihodnja seja se vrši jutri.

Po vsealbanskem kongresu.

I.

Da — komedija! Saj so na tem „kongresu“ kričali o najvišjih idealih ljudje, ki se jim je videlo pri vsaki besedi — nekoliko izjem ne tajimo — da ne slede nikakemu etičnemu načelu, da jih ne vodi notranje pristno prepričanje, ne vodi ljubav do domovine, ne navdušenje za svobodo, tudi ne čut solidarnosti s soplemenjaki, ampak da jih vodi druga roka, da so izvrševalci volje in želja od izvestnih drugih strani. Včeraj smo rabili besedo blaznost.

Prosimo, ni-li blaznost v zahtevi, da morajo tla, ki so bila nekda — do nesrečne bitke na Kosovem — ognjišče veličine srbskega carstva, da vzbujajo spomine, ki jih hrani sleherni Srb v svojem srcu kakor najsvetejši svetinje, tla, ki so srbska po etnografiji, geografiji in po zgodovini tla, na katerih sta se izvršila največja historična dogodka srbskega naroda, padec in, sedaj, vstajenje: da mora na pr. celo Kosovski vlek pripasti bodoči Albaniji? Mari ni znak blaznosti, če je eden govornikov na tržaškem kongresu kričal, da hočejo ravno na Kosovem Srbe — pokopati!!

Mari ni blaznost v zahtevi, da morajo pripasti k bodoči Albaniji vsi kraji, kjer je vsaj polovica prebivalstva albanskega! To načelo nosi na čelu znak svoje proveni-

jence?!! To je tisto načelo, ki služi avstrijskim Nemcem v podlago za vse njihove oligarhične pretenzije. Kjer le kakov Nemec užival gostoljubje, mora biti — gospodar! Po tem načelu bi tudi ti naročeni Albanci hoteli prikriti svojo Albanijo: že v imenu pretvezne polovice prebivalstva si prisvajajo izključno lastninsko pravico do dotičnega kraja! Višek blaznosti pa je v taki zahtevi sprčo dejstva, da je onim pokrajnam došlo osvobojenje iz turškega jarma brez vsacega sodelovanja te vrste Albancev v tem gigantskem boju. Še več. Ne le da niso sodelovali, da niso doprinesli ni najmanj žrtve za osvobojenje, ampak še skrajno sovražno so nastopali proti osvoboditeljem!

In sedaj? Naj bi že bilo, ako bi se hoteli ti Albanci kako okoristiti na dani priliki, ako ne bi hoteli iztrgati sado iz rok njim, kiso krvaveli in ne reklamirajo samo onega, kar je neoporečno albanskega, ampak stežajo roko po onem, ki je legitimna historična in narodna last osvoboditeljev!!

Ker pa vemo, da so jim bile te zahteve sugerirane, ker vemo, da nimajo nikake avtorizacije za to nastopanje — saj se je to očitalo nekaterim celo na kongresu samem —, je imela ta prirediteljev res na sebi vse znake od druge strani uprizorjene komedije.

Posebno očitno je bilo to v zaključni seji. Da se je tudi do tega momenta vršilo vse resno in dostojanstveno: dogodki na zaključku so pokazali evidentno, da ni bilo tu nič resničnega, nič vzvišenega, in da je bilo marveč vse le umetno uprizorjeno, narrejano! Zmešal se jim je menda koncept, ki so ga prejeli in šlo je vse navskriž, nastala je zmešnjava — to pa še posebno zato, ker se ti ljudje, ki stavlajo svoje zahteve v imenu nacionalnega principa, niti razumeli niso med seboj — in velika manifestacija, o kateri lažejo nemški listi, je zadobila vse oblike najlepše — anarhije. Napadali so drug drugega, rjovel, se žalili, zapuščali dvorano, enega celo ven vrgli po vseh predpisih, in toliko da se niso stegli. Komedija torej v neizbrisno sramoto — režiserjem!

Zato pa resno besedo na adresu tiste evropske diplomacije, ki opravičuje svoje zavzemanje za bodočo Albanijo z zatrjevanjem, da bo to element kulture, reda in mira. Dogodki na tržaškem kongresu so pokazali, kako gospoda z zlatimi ovratniki varajo tu sebe, ali pa namenoma — druge. Niti sto jih ni bilo zbranih v Trstu in pa — mi mislimo vsaj — sam cvet. Če so se mogle goditi take stvari na tej zeleni veji albanstva, kakovi so šele vsi drugi na divjih domačih tleh! Če niti enega kongresa pred očmi civiliziranega sveta ne morejo absolvirati mirno, resno in dostojanstveno, kako je možno pričakovati od vsega njihovega naroda, ki ni še nikoli poznal urejenega državnega življenja, ki je brez vsake kulture, pač pa poln surovih instinktov podvljane mas, ki se ne da disciplinirati: kako je možno pričakovati od takega elementa, do bo tvoril samostojno, redno, pravno in moderno državo — da bi se mogel vladati sam?!! Naj le pride do te samostojne Albanije, bo že videla diplomacija, kakovega vraga si nakopje na glavo.

Ta diplomacija se pripravlja, da obremeni svojo vest z odgovornostjo za zmoto, kakor jo more zagrešiti le zaslepljenost, ali pa sovražstvo.

Politično društvo „Edinost“

sklicuje

sestaneke zaupnikov

tržaške okolice

za prihodnje občinske volitve

za nedeljo, dne 16. marca 1913

ob 10 dopoldne

v „Narodnem domu“ v Trstu.

DNEVNI RED:

Posvetovanje o predpripravah za bilžajoče se občinske volitve.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Porotno vprašanje v mestnem svetu.

Niti najmanjša mrvica pravice, dovoljena Slovincem na kojemsi bodi polju, ne da Italijanom miru: takoj začenjajo protestirati, sestavljati resolucije, klicati na pomoč ogroženemu Italijanstvu itd. Tako ti nesrečni kalicli miru ne morejo tudi razumeti, od kod vzamejo poklicane oblasti v Trstu toliko predrznosti, da si upajo sestaviti porotno klop, ki je v stanu soditi nele italijanske obdolženke, ker vsi porotniki razumejo italijansko, ampak tudi slovensko! Toliko pravice Slovincem! Bog obvaruj! Pravica Slovincem znači: po njihovem pogledu italijanstva. Če so zares o tem prepričani, potem naj le pričakujejo svoj pogin v doglednem času, kajti, če je italijanstvo na tako šibkih nogah, mu res ni pomoči.

V predsinočni seji mestnega sveta je svet. Vidakovič z ozirom na to, da je v poslovnih listih porotnikov za sedanje zasedanje poleg 25 Slovencev (ki pa vsi znajo italijansko), le 11 Italijanov (ki nobeden ne zna slovensko), in kar po njegovem mnenju ne odgovarja narodnostnemu licu te dežele, postavil nujni predlog, naj „mestni svet, ogorčen radi ponovnega poskusa umetno predrugočevati narodnostni značaj našega sodišča z nameščanjem porotnikov, izbranih z izključno politično tendenco na mesto italijanskih, s čemer da se Italijanski obtoženci odtrgavajo svojim naravnim sodnikom, pozove župana, da protestira proti takemu postopanju pri ministerstvu in zahteva odpomoči“.

Ko je bila nujnost sprejeta, je povzel besedo

dr. Wilfan, ki je izjavil predvsem, da je Vidakovičev predlog popolnoma neupravičen. Za nas — je nadaljeval govornik — pri vprašanju porote ne prihaja v poštev narodnost porotnikov, pač pa zahtevamo, da porotniki razumejo jezik obdolženca in prič, ker edino taki sodniki so naravni in sposobni tam, kjer velja moderni in pravilni princip neposrednega zaslišavanja obdolženca in prič po sodniku. Nesmiselna je trditev, da je porotna klop poklicana v to, da varuje nacionalni značaj mesta; če tržaško italijanstvo prav rabi reklamnih tabel, naj si jih obeha drugod! (Hrup.) Če si vaša stvar ne more drugače pomagati, nego s takimi sredstvi, da delate nam krivico, potem moram zopet enkrat globoko obžalovati, da se borite za tako slabo stvar. Vem sicer, da narodnostna nestrpnost prava človeka lahko daleč, toda to, da se najde odvetnik (dr. Vidakovič), ki bi vendar moral znati, kako važno je, da sodnik razume obdolženca, a stavlja vendar predlog, s katerim se kliče na pomoč krivico, je že višek možnega. Slovinci nismo nikdar zahtevali in ne zahtevamo sedaj, da naj bodo porotniki Slovinci, ampak zahtevamo le, da znajo slovensko. K tej zahtevi bi bili upravičeni že, če bi veljale tržaške porote le za tržaško občino, katere prebivalstvo je po dobri tretjini slovensko.

Svet. Mrak je skočil kakor razjarjen bik pokonci in kričal: Vi ste zbirali porotnike in uvedli tako politiko v sodne dvorane!

Svet. Wilfan: Da, če občina ne stori svoje dolžnosti, moramo čuvati mi nad pravico.

Svet. Mrak: Ne onečlašajte „pravice“.

Velik hrup; poslanci večine pošiljajo Slovence s poroto v Komen, Podgrad, Ljubljano itd.

Svet. Wilfan s povzdignjenim glasom pravi: Mrak trikrat zapored: Ampak, kdo onečlašča „pravico“, kdo, kdo?

Mrak kriči: Kdo, no, kdo? Vsi svetovalci kriče, obrnjeni proti Wilfanu: Kdo, kdo? Ven z besedo!

Svet. Wilfan: Pravico onečlašča jo oni porotniki, katerih sodbe ste se celo vi sramovali, in v katerih opravičbo so vsi vaši časopisi, liberalni in reakcionarni, iskali vzrokov in lagali! Rovinski porotniki so vaš ponos! (Splošna politost pri poslancih večine).

Tržaška porota pa ima služiti ne le tržaški občini, ampak tudi drugim okrajem, ki so ali izključno ali po pretežni večini slovenski. Zato je potrebno, da porotniki znajo tudi slovenski.

V Vidakovičevem predlogu se ne zrcalijo le narodnostni šovinizem, prenapetost, mržnja do slovenskega naroda, ampak tudi nemoralnost in nepravilnost. Sprejetje tega predloga bi značilo odrekanje eni narodnosti najelementarnejše pravice. Zato bom z vsem srcem glasoval proti temu predlogu, katerega sprejetje bi pomenjalo sramoto za to zbornico in za naše mesto. (Pohvala pri Slovincih).

Svet. Mrak, ki misli, da se brez njega ne more nikdar opraviti, se je tudi to pot dvignil, da brani ono italijanstvo Trsta, ki ga on sam vedno onečlašča s svojim pristno slovanskim imenom. Pravi, da, če sodniki ne razumejo obtoženca, so zato tolmachi tukaj.

Svet. dr. Pertot: Tolmači v 20. stoletju! Uvedite jih v Tripoli, kjer vam bodo morda potrebni, pri nas niso!

Svet. Mrak nadaljuje in dokazuje, da v Trst kot pomorsko luko dohaja ljudi vseh jezikov, zato pa da se ne more vse zahtevati od porotnikov, da govorijo vse jezike sveta!

Svet. dr. Pertot: Ne, ne, to je napačno, ker mi Slovinci ne prihajamo v Trst, ampak smo tu doma domačini, avtohtoni!

Svet. Mrak, ki mu ta argument nikakor ni všeč kriči dr. Pertotu, naj se pomiri.

Svet. dr. Pertot: Ponavljam, Slovinci smo tu doma; jaz sem bolj domačin, nego Vi! (Dr. Mrak, ki je gotovo po pokoljenju Slovencev iz Istre, odkoder jo privrlandal v Trst, je tako prevzela ta opomba dr. Pertota, da je takoj prenehala njegova razburjenost in je postal mirnejši, krotkejši, skoro kakor osramočen).

Svet. Mrak je nato nadaljeval svoje napade proti slovenskim porotnikom in pravi, da je treba preprečiti, da bi Trst, to italijansko mesto...

Svet. Wilfan: Izgubilo svojo reklamno tablo. (Velikanski smeh).

Svet. Mrak pripoveduje za tem, da so razprave za to javne, da jih občinstvo lahko razume. V Trstu pa da ljudstvo slovenskega ne razume.

Svet. dr. Pertot: Nas je 70 tisoč!

Svet. Mrak omenja h koncu, da v sedanjih listih ni niti 12 italijanskih porotnikov (Dr. Wilfan: Ampak vsi razumejo italijansko!), in že zato, da mora mestni svet glasovati za Vidakovičev predlog, če tudi ministerstvo ne bo hotelo vslišati italijanskih prošelj.

Tudi svet. Ricchetti, ki ga že cel vek ni bilo v zbornici, čeprav je prvi podžupan, se je oglasil za besedo, ker je predsednik odvetniške zbornice. Povedal je, da je v magistratovi listi bilo prvotno 3680 imen, in sicer so si stali Slovinci in Italijani v razmerju 25:75, in se čudi, kako se je moglo to razmerje potem pri komisiji izpremeniti baš v nasprotno, čeprav za svojo osebo prepričan, da se je postopalo popolnoma zakonito.

Svet. dr. Wilfan: Predvsem konstatiram, da je bilo ugotovljeno od avtoritativne strani, od gosp. preds. odvetniške zbornice, da se je pri sestavi porotne liste postopalo popolnoma zakonito. Res je, da prvotno listo sestavlja tržaška občina, pa okrožje deželnega sodišča tržaškega se razteza čez mnogo občin, kolih nekatere so izključno slovenske. Saj prvotna lista ni izvelek sposobnih ljudi iz Trsta, kakor si mora misliti, kdor čita te lažke liste. Če zakon omenja pri lastnostih porotnikov prej izobrazbo in izkušnost ter šele potem poznanje drugega deželnega jezika, s tem ni še rečeno, da je hotel zakonodajalec po lastnosti smatrati kot zadnjo tudi po vrednosti: stavi jo pa na zadnje mesto, ker ima pred očmi predvsem enojezične dežele in šele potem dvojezične. Zahteva to poznanju jezika je zato ravno tako nujna kakor n. pr. zahteva po izobrazbi. Komisija je vsled tega stavila v listo predvsem ljudi, ki poznajo oba deželna jezika; in ker so to večinoma Slovinci, je naravno, da se je razmerje 75:12 izpremenilo. Kaj je tukaj nepostavnega, čudnega?

Gospodje svetovalci od večine, ki so večji del komodni gospodje, so že sili sedenja in prično klicati: zadosti, zadosti, k glasovanju!

Svet. Wilfan (energično): Ne, gospodje! Vi ste provocirali, in jaz vam odgovorim! — (Nadaljuje) Tržaška porota ni za to, da bi služila za reklamo dozdevnemu Italijanstvu Trsta (ali Italijanstvu imaginarnega Trsta). (Pri teh besedah nastane hrup; zlasti se da slišati svet. Minas, ki že komaj čaka, da bi šel domov).

Predsedujoči prvi podžupan pozivlja zbornico k miru, ker bi sicer moral zaključiti sejo. — (Svet. Minas zakriči: magari! Ko še nekaj zija, ga župan pokliče k redu).

Svet. Wilfan (nadaljuje): Dosedaj niste zahtevali, da bi bili porotniki iste narodnosti kakor obtoženci. Zato tudi mi nimamo nič proti temu, če so porotniki Italijani samo, da znajo slovensko, to zahtevamo! Če imajo v Ljubljani Nemci lahko porotno razpravo v svojem jeziku, jih moramo imeti tudi Slovinci v Trstu svoje! Vi Italijani se le bojite, ker se s pravilno sestavljeno porotno listo kaže narodnostni značaj dežele.

Govornik na to ilustrira potrebo slovenske porote v Trstu s slučajem, ko je slovenskega obtoženca zagovarjal slovenski odvetnik v slovenskem jeziku in ko so vse priče znale le slovensko, pa so porotniki, ki niso znali slovenski, imeli poguma, da so tega obtoženca obsodili na smrt!

Dr. Wilfan je potem z ozirom na to, da iz svojega časopisja itak nikdar ne zvedo resnice, razlagal večini mnogo lepih stvari: kako je potrebno, da ljudje, ki skupaj žive, poznajo jezik drug drugega; kako nesmiselno zahtevajo Lahi od obtožencev, da morajo govoriti italijansko, le radi lažke reklamne tabele; kako so v Trstu potrebni slovenski odvetniki; kako so majhni Lahi, ki se strašijo pred vsako slovensko „pipo“ (streličico); o tržaških Slovincih in njihovem številu, o ljudskem številu itd. itd.

Protestiral je proti temu, da se tu govori le o naši občini, o našem mestu, o naši poroti itd., pri čemer se vedno misli le na italijansko občino, poroto itd., dočim je Trst ravno tako slovenski kakor italijanski!

Neki svetovalec je zakričal: Nikdar! Dr. Wilfan: Ali se ne sramuje oni kolega, ki takli navzočnost nas slovenskih posilancev?

Konečno je dr. Wilfan pozivljaj zbornico, da glasuje proti nepravilnemu Vidakovičevemu predlogu.

Svet. Wilfan argumenti je zastoj skušal nato izpodbiti na kratko svet. Pincherle.

Svet. Puecher je slednjič stavil in utemeljeval svoj predlog, naj se naprosi župana, da posreduje med strankami, da stori pri poklicanih oblastih primerne korake, da se pravično urede razmere pri sestavi porotne liste v Trstu.

Kakor smo že včeraj poročali, je župan nato odredil besedo dr. Slaviku, povsem nezakonito zaključil debato o tem predlogu (ki še odprta ni bila), proti čemur je dr. Wilfan protestiral, in dal (predsednik) na glasovanje najprej predlog Vidakovičev, ki je bil sprejet z glasovi večine; za Puecherjev predlog so glasovali le socialisti; Slovinci so se pri obeh vzdržali glasovanja.

Razpis volitev v tržaški mestni občinski svet.

Včerašnji uradni list priobčuje sledeči oglas:

V smislu §§ 19, 20. in 21., zakona z dne 26. avgusta 1908 l., dež. zak. št. 44, razpisujem s tem splošne volitve za občinski svet (mestni svet) državno - neposrednega mesta Trst.

Volitev 80 članov občinskega sveta se vrši v mestu v štirih volilnih razredih ter v šestih volilnih okrajih; v okoličih v dveh volilnih razredih in treh volilnih okrajih; končno volitev trgovske in obrtne zbornice v enem volilnem razredu.

Volitve se bodo vršile v sledečih dnevih:

1. a) Volitev v četrtem mestnem volilnem razredu in

b) Volitev v drugem volilnem razredu okolice dne 8. junija 1913. Morebitne ožje volitve dne 12. junija 1913.

2. Volitev v tretjem mestnem volilnem razredu dne 13. junija 1913.

Morebitne ožje volitve dne 17. junija 1913.

3. Volitev v drugem mestnem volilnem razredu dne 18. junija 1913.

Morebitne ožje volitve dne 22. junija 1913.

4. a) Volitev v prvem mestnem volilnem razredu in

b) Volitev v prvem volilnem razredu okolice dne 23. junija 1913. Morebitne ožje volitve dne 27. junija 1913.

5. Volitev trgovske in obrtne zbornice, kakor tudi morebitna ožja volitev dne 30. junija 1913.

Natančnejša določila glede volilnih lokalov v posameznih volilnih okrajih, kakor tudi glede ure začetka volilnega čina ter zaključka glasovanja obsegajo izkaznice, ki se dostavijo volilcem.

Končno se opozarja na predpise § 17, zakona z dne 26. avgusta 1908 l., drž. zak. št. 44, glasom katerih se kaznuje vsak kdor bi se odtegnil volilni dolžnosti brez upravičenega vzroka, z globo od 1 do 50 kron.

Trst, 3. marca 1913.

C. k. namestnik:
Hohenlohe s. r.

Doznavamo nadalje, da bodo volilne liste izložene na vpogled že v torek 18. marca.

S tem dnem se začenja reklamacijsko postopanje, ki bode trajalo le 6 tednov.

Ker so nas dosedanje skušnje učile, kolike važnosti je reklamacijsko postopanje za končni uspeh, opozarjamo že danes naše rojake, da se takoj poprimajo potrebnega pripravljalnega dela v svojem ožjem krogu.

Domače vesti.

Ljubljanski „Slovenec“ je zopet enkrat občutil potrebo, da je dregnil v „Edinost“, češ, da je „Edinost“ v svoji navdušenosti za „mili“ narod zopet eno blamažo bogatejša, ker je baje zagovarjala predpustne običaje, pokopavanje „pusta“ na Kastavščini.

Ne bomo se prepirali s „Slovincem“ o tem, ali so ti predpustni običaji stara slovanska tradicija, ali ne, temveč naj le konstatiramo, da po vaseh na Kranjskem, tam, kjer ni najti niti enega „liberalca“, če bi ga tudi ob belem dnevu iskal z vsemi lučmi, ki jih bo kedaj dajala kranjska deželna električna centrala, prav tako še tudi dandanes „pokopljejo pusta“, ne da bi se kedaj „Slovenec“ lokal nad to svojo in svojih najzvestejših pristašev blamažo.

In kaj je neki bilo v onem dopisu s Kastavščine tako groznega, da je vzklik „Slovenec“? Ali morda to, da je dopisnik grajal pretepe, ki nastajajo med fanti ob priliki „pokopavanja pusta“, dočim je rekel, da običaj sam na sebi še ni nič tako hudega? Ali to, da je očital okrajnemu glavarju, da je le na podlagi anonimnega pisma nekega Nemca prepovedal vso stvar, dočim jo je prej — dobro vedoč zanjo — trpel, ne da bi zmignil s prstom.

O ne! Ni bilo to povod, da se je „Slovenec“ zagnal v nas in v našega dopisnika, temveč vprašanje dopisnika na okrajnega glavarja, ki je tako hiter za odpravo starodavnih običajev le na podlagi nemškega anonimnega pisma, zakaj ni prijel tistega kolporterja, ki bi hotel k nam (na Kastavščino) zanašati nekake „klerikalno propagando in ki obenem raznaša — ostudne slike in dela javno pohujšanje“!

To in nič drugega je bil povod „Slovenčev“ jezi, ne pa „pokopavanje pusta“, običaj, ki ga tako mirno gleda pri svojih lastnih pristaših. Vprašamo ga le, zakaj se ni obregnil tudi ob to pripombo našega kavarstavskega dopisnika, ki bi ga morala vendar tudi vsaj nekoliko zanimati, ko mu je toliko na blagru ljudstva?! Toda, saj so bile pred nedolгим časom tudi v teda jem še papeškemu Rimu ne samo dovoljene, temveč prav izjemno protežirane razne predpustne prireditve, ki so bile pač še vse kaj drugega, nego pa „pokopavanje pusta“ na Kastavščini. Ali da! Tedaž še ni bilo — „Slovenca“!

Neslana arnavtska burka, imenovana tudi „vsealbanski kongres“, ki so jo igrali zadnje štiri dni z avstrijskim denarjem plačani arnavtski komedijantje, z bivšim cirkuškim ravnateljem princem Ghiko menda kot glavno „močjo“, saj je on najbolj rogovill z „barjaki, puškami in patronami“, je torej končana. Komedijantje so se včeraj še naobedovali na stroške avstrijskih davkoplačevalcev in so se menda nato odpeljali še drugam reševati svojo veliko Albanijo.

Ta burka, ki nima izlepa para v zgodovini narodov, je imela tak konec, kakršnega je zaslužila. Končala se je z največjim škandalom, z razkrinkanjem gnusnega plačanstva. Vest svet sedaj ve, odkod izhaja ta albanska gonja, odkod izhaja vse ono silno sovraštvo do Jugoslovancev, ki se je kazalo na tem „kongresu“, odkod je bila pravzaprav komandirana vsa stvar.

Bilo je sicer tudi poštenjakov, resno mislečih ljudi na „kongresu“, med njimi oni Terenci Tocci, ki je energično zahteval od pripravljalnega odbora pojasnila, ali je v resnici sprejel od avstrijskih političnih krogov svoto 50.000 K za prireditve, češ, da bi bilo to v sramoto kongresu in vsemu arnavtskemu narodu. Toda temu poštenjaku niso dali govoriti, niti mu dali pojasnil, temveč bi ga bili vrgli iz dvorane, da ni, ogorčen nad takim škandaloznim ravnanjem, sam odšel in za njim skoraj vsi poštene misleči udeležniki, kajti pri zadnji popoldanski seji, ki bi bila morala biti najimpozantnejša, je bilo navzočih komaj še polovica prejšnjih udeležnikov, a tudi tu se je zopet sprožilo isto vprašanje, kdo je — plačal „kongres“?

Prislijen je predsednik pripravljalnega odbora podal neka pojasnila v arnavtsčini, ki je ni razumel noben časnika, a predsedujoči Faik bel Konica ni hotel raztolmačiti onega pojasnila, češ, da zanima le kongresiste. Ker so časnika nato v znak protesta proti takemu preziranju časnika in prikrivanju takih pomembnih dejstev, zapustili dvorano, je Faik bel Konica le pojasnil, da je darovala za kongres 1000 K neka oseba, ki je v prijateljstvu s nekim avstrijskim ministrom, 1000 K pa da so zbrali Arnavti sami.

Torej vendarle oseba, ki je v zvezi z nekim avstrijskim ministrom! Toda odkod pa so ostali tisoči, kajti komedija je stala najmanj 15.000 K. Saj je bilo med „kongresisti“ dosti nad polovico takih ljudi, ki so jim plačevali za udeležbo na dan po 6 kron! Avstrijski davkoplačevalci smo torej plačevali te komedijante drago, drago!

In da je resnica to, da smo plačevali mi, avstrijski davkoplačevalci, to neslano burko, je najboljši dokaz dejstvo, ki ga poudarja „ladipendante“, trdeč, da sta bila glavni organizator „vsealbanskega kongresa“ neki visok uradnik tržaške državne policije in pa neki funkcionar neke velike parobrodne družbe, ki je, kakor je splošno znano, v najožjih stikih z avstrijsko-ogrijskim ministrom zunanjih zadev. „Kongres“ je sicer vodil na videz Faik bel Konica, v resnici pa oni inženir Hässler, o katerem so bili vsi zastopniki časnika tudno prepričani, da je bil — častnik generalnega štaba. In ta „inženir“ je obenem z onim uradnikom tržaške državne policije tudi energično protestiral, da bi predsednik pojasnil, kaj je pravzaprav z onim — denarjem, s katerim je bil plačan kongres! Med drugimi je hotel tudi nekako nariniti časnika, da bi priobčili v celoti pozdravno brzojavko, v originalu in prevodu,

vдове bivšega avstrijskega konzula v Skadru, meda zato, ker je bila to vdova avstrijskega konzula. Komandiral je sploh vse! Končno resolucijo je šel sam iskat k predsedniški mizi, in je potem nikakor ni hotel izročiti častnikarjem, in predsednik je — molčal.

Kdo je torej plačal arnavtsko burko, imenovano „vsealbanski kongres“?

In ti plačanci, ti komedijantje naj bi morda še odločevali o usodi Balkana in si prisvajali pravico, da smejo blatiti one jugoslovane, ki so prešli potoke krvi, da bi osvobodili svoje brate turške in arnavtske sužnjosti! To naj bi bili predstavitelji naroda, za katerega samostojnost in svobodo je skoraj izbruhnil požar po vsej Evropi! Če je cvet naroda tak, če so najboljše, ki se ponašajo z evropsko kulturo in civilizacijo, taki, kaka mora šele biti masa?! In ali je mogoče govoriti o kaki narodni skupnosti, o narodu sploh, ko se niti ta njegova „inteligenca“ ni mogla razumeti med seboj!

Sicer pa tudi ni škoda tisočakov, ki smo jih plačali avstrijski davkoplačevalci za to arnavtsko komedijo v Trstu, saj je vendar pokazala, kakšni so tisti ideali, za katere se s tako verno zavzema naša slavna avstrijska diplomacija, saj je podala našim poslancem najboljšo priliko, da pošteno obračunajo z ljubitelji teh idealov za one ogromne milijone, ki stane Avstrijo njena ljubezen do njenih tako ljubljanih arnavtskih roparjev in nosoržev.

Kako bedasto smešno so mora zdeti po vsem tem vsakemu pametnemu mislečemu človeku na enak način, kakor „vsealbanski kongres“ podpirano trobilce tržaškega nemštva, „Trilester Tagblatt“, ki je našel za ono škandalozno, po vsem ostalem časopisu brez razlike narodnosti in strank, ne izvzemši „Piccola“ in „Independenta“, kot tako označeno komedijo sledečo tirado: „Slavnostno razpoloženje je objelo tekom zadnjih posvetovanj kongresove udeležnike in vzvišenemu čustvu navdušenja se je pridružila zavest nacionalne moči in nacionalnega ponosa. Vsakemu navzočemu se je zdelo, kakor da zavzema sen v svobodni domovini trdno obliko, in podkrepljeno upanje v neodvisno Albanijo si je dalo duška v nepopisnem oduševljenju“. Pa kaj hočete: „asinus asinum fricat“ — osel se drgne ob osla — pravi latinski pregovor, in zakaj bi se „brat“ ne navduševal za sebe vrednega „brata“ in to tem lažje, ker to „drgnjenje“ in „navduševanje“ moramo plačevati mi, ne pa ona dva.

Upamo, da je gospod predstaviteljem „velike Albanije“ prav dobro teknil tudi zaključni obed, ki so si ga privoščili včeraj popoldne v Dreherjevi dvorani na stroške avstrijskih davkoplačevalcev, in da je tako vsaj rešen zaenkrat njihov želodec, če bodo že morali nekoliko dalje časa čakati na razna lepa mesta v bodoči „veliki Albaniji“. Profit Skypja!

Tristoletnica Romanovih. Danes preteče tristo let od časa, ko so se v Moskvi bili zbrali ruski plemiči in izvolili pradedo rodovine Romanovih za vladarja. Današnji dan praznuje vesoljna Rusija z velikanskim sijajem, v Trstu pa se ga spominja ruski konzulat s slovesno liturgijo, ki prične ob 10 30 popoldne v srbsko-pravoslavni cerkvi. Po liturgiji zahvalnica. Slovesni službi božji bodo najbrž prisostvovali vsi tukajšnji konzuli.

Stavka v „Tehničnem zavodu“. — Včeraj ob 1 in pol popoldne so delavci „Tehničnega zavoda“ pri Sv. Andreju zapustili delo v protest proti šikaniranju inženirja Pichlerja, s katerim je delavstvo nedavno imelo že več konfliktov. Ta gospod je znan radi svojih surovosti, in bi preteklo leto to kmalu plačal s svojim življenjem. Delavstvo, po številu okoli 900, je imelo snoči protestni shod.

Odborova seja „Matice Slovenske“ dne 28. febr. — Predsednik je poročal o dopisu c. kr. vlade, da smejo znanstvene, literarne in slične korporacije na svoje prireditve vabiti zastopnike ruskih organizacij le diplomatskim putem. — Odobrili se je proračun za 1913. — V smislu § 3 društvenih pravil se izmed društvnikov črtajo vsi tisti bivši društveniki, ki niso plačali članarine niti za 1912 niti za 1913. — Določil se je dnevni red za glavno skupščino. — Pri poročilu iz odseka za izpremembe pravil se nasvetujejo splošnejše izpremembe; zato se je to vprašanje ponovno odkazalo odseku. — Za korespondenco pok. Jos. Vošnjaka je treba zbirati še gradivo. — Matica se bo na primeren način spominjala stoletnice Andreja Einspielerja in Fr. Miklošiča. Ustanovi se „odsek za slovenski jezik“, ki bo gojil zlasti dialektologijo. — Za l. 1913. se izdado srbohrvatske Narodne pesmi v redakciji dr. Br. Drechslerja; Čengić-aga, ki je bil določen za letos, bo mogel iziti šele 1914. — Matica Hrvatska izda za l. 1913 izbor Aškerčevih pesmi. — Letopis naj bi dosegal statistične pregleda v slovenskih društvih in liter. umetniški pregled, kakor ga ima „Hrv. Kolo“. — Za opis Štajerske v „Slovenski zemlji“ se Matici še ni posrečilo dobiti pisatelja. — Želeli je, da se izda arhivalna študija o ilirsko-francozskih dogodkih l. 1813.

Tržaška mala kronika.

Trst, 4. marca.

Prokletstvo ljubezni. — Umor in samomor. — Jossipina Ricci je bila 19 let stara in zelo fletno dekle. Zato pa se je bil tudi v njo čez ušesa zaljubil 34 let stari šofer Giuseppe de Domma, tako nesrečno, da same ljubezni ni vedel, kaj bi počel. Videl je sicer, da mu dekle ni zvesto, a ljubilo je še bolj, kot bi jo hotel s tem popolnoma prikleniti na se.

Že eno leto jej je dvoril in zadnje čase jej je sledil korak za korakom. Zasledoval jo je, da bi v svoji ljubosumnosti dognal, kdo je pravzaprav deležen njene posebne naklonjenosti.

Včeraj zjutraj se je de Domma neopazeno odpravil za svojo ljubico; hotel jo je zalotiti. Plazil se je za njo in ko je videl, da je zavila v hišo v ulici Beccherie št. 14, je stopil za njo. V tretjem nadstropju stane neka rogovina in to je Riccileva najbrže hotela obiskati. Vsaj pozvonila je pri vratih.

Ko je prišla odpirat neka ženska, se je na stopnicah pojavil na pol zblaznelli de Domma, ki je skočil k vratom. Omenjena ženska je slutila nesrečo in je vrata na stežaj odprla, da bi Riccileva smuknila v stanovanje; na to pa je ljubosumnemu človeku, ki je gotovo mislil, da mu gre ljubica na kak dogovorjen sestanek, hotela pred nosom vrata zaloputniti. Domačinka pa ni bila dovolj hitra, kajti de Domma je še ravno prav potegnil revolver in je ustrelil Riccilevo odzadaj v glavo, da se je pri priči zgrudila mrtva. Na to pa je zločinski zaljubljenec pomeril na se in si pogol dveh kroglic v levo sence.

Na hrup in krik so prileteli ljudje, ki so s strahom gledali grozotno tragedijo blodne ljubezni. Poklicali so rešilni voz in policijo. Smrtno nevarno ranjenega de Domma so odpravili v bolnišnico, kjer je prve popoldanske ure umrl.

Renjivosti, ki jih domovina pogreša. Na besedo višjega sod čca v Jakinu v Italiji so zapril občinskega pometarja Antona Gobbi iz Zesi v Italiji. Gobbi je odvedel iz Italije omoženo žensko, ki je zapustila celo svoje tri otroke, pa mu je sledila. Gobbi je bil že večkrat kaznovan v Italiji, nekoč celo z dveletno ječo radi tatvine.

— Kraljevi državni pravdnik v Bariju je tudi zaprosil, da bi zapril v Trstu nekega G. B. Laruccia iz Barija, ker je v Italiji pozabil odslužiti 16 mesečno ječo, ki so mu jo prisodili radi obrekovanja.

— Sodišče v Ravenni pa si je zaželelo Zeffira Rantia, ki še ima cela tri leta „na dobrem“. Priznali so mu jih radi nepriljublivo razvitih in dolgih prstov.

Loterijske številke, izrečane dne 5. marca:

Gradec	25	2	43	15	58
Brno	59	25	34	52	75
Inomost	2	30	34	85	79

Porotno sodišče.

Včeraj bi se bila morala začeti pred tukajšnje poroto na dva dni določena razprava proti Antoniji Pirjevec. Ker pa je nenadoma obolev branitelj dr. Robba, je bila razprava odgledana na poznejši čas. Prihoda porotna razprava se bo vršila v petek proti Josipu Severju in Antonu Manzettiju zaradi zločina tatvine. Predsedoval bo viš. dež. sod. svetnik dr. Andrić, branitelja dr. Mandić in dr. Roba.

„Slovensko gledališče“.

Današnja predstava odpada zaradi velikih priprav za operetno premiero operete „DOLARSKA PRINCEZINJA“

ki se vrši v nedeljo dne 9. ob 8 zvečer. V „Dolarski princezini“ gostujeta tudi dva odlična umetnika, in sicer G. Oton Lubin, i. operni in operetni tenor gledališča v Oseku, bivši član narodnega kr. hrv. zem. gledališča v Zagrebu ter ljudske opere v Budimpešti, in gospičica Micika Krvojičeva od narodnega gledališča v Oseku. Ostale glavne vloge imajo gcl. Talerjeva in Lepuševa in g. Iličič.

Popoldne ob 3 30 se uprizori komedija

„NAŠ DOBRI SODNIK“

ki je zbujala mnogo smeha in zelo ugajala. Naj si jo v nedeljo popoldne ogledajo še tisti, ki jo niso še videli.

Vstopnice pri dnevni blagajni v „Nar. domu“.

Nar. del. organizacija.

Odbor mizarske skupine N. D. O. Danes ob 8 zvečer seja v društvenih prostorih.

Govorniška šola. Jutri, v petek, ob 8 zvečer govorniška šola.

Zaradi razmer pri postiljonih, ki so zavladale, se je obrnilo tajništvo N. D. O. včeraj ekspresno na g. Dolenc, ki se nahaja začasno v Orehku, z zahtevo, da da odgovor do sobote. Povabljen je tudi na shod, da se na lastne oči prepriča, kako so razburjeni njegovi uslužbenci.

Skupina postiljonov NDO. V soboto ob 9 zvečer javen protestni shod v „Konsumnem društvu“ v Rojanu.

Zahvala.

Povodom prebitke izgube našega predraga očeta, brata, deda, svaka, tasta in strica, gospoda

Antona Muha

veleposestnika, itd. itd.

se tem potom iskreno zahvaljujemo vsem cenj. sorodnikom, prijateljem in znaneem, ki so nam na katerikoli način izkazali ali izrekli svoje sožalje in ki so s svojo udeležitvijo na poti k večnemu počitku izkazali ranjeemu zadnjo čast.

Prisrčno se tudi zahvaljujemo vsem slavnim korporacijam, pevskega zboru za ginjačo petje, gospodu govorniku za krasni govor in vsem darovalcem krasnih venecv.

LOKEV, dne 5. sušea 1913.

Žalujoči ostali.

ALOJZIJ TAVČAR-DUTOVLJE

avtorizirano stavbno in kamnoseško podjetje

zapriseženi sodni izvedenec

izvršuje vse potrebne načrte, proračune, cenitve za stavbe, vodnjake, ceste, nagrobne spomenike in druga monumentalna dela. Cene zmerne.

UMETNI ZOBJE

Plembiranje zobov

Izdiranje zobov brez

= vsake bolečine =

Dr. J. Čermák V. Tuscher

zobozdravnik konzec. zobni tehnik

TRST

ulica della Caserma št. 13, II. n.

ANTON SKERL - TRST

mehanik, zaprisežen izvedenec.

Trg Carlo Goldoni št. 10-11, Tel. 1734

Zastopnik raznih tovarn avtomobilov, motokoles itd. Generalni zastopnik tovarne avtomobilov „Ford“.

Zaloga avtomobilov, motokoles itd. Napeljava in zaloga električnih zvončkov; prodaja gramofonov, ksenofonov in fonografov. Zaloga priprav za točenje piva. Lastna delavnica za popraviljanje živalnih strojev, koles, motokoles itd. — Velika zaloga pripadkov.

Velika centralna garaža, ulica del Bashi 18, vogel ulice Bonaccheta TELEFON 2247. — STOCK PNEUM GOODRICH (amerikanke). AVTOMOBILI NA POSODO PO ZMERNI CENI.

S 1. majnikom 1913 odda

mlekarna v Rodiku

dnevno 1200 l renimiranega pasterizirane mлека. Manjšo skupino tudi takoj. Franko postaja Trst drž. kolodvor ali v mlekarno v Trstu postavljeno. — Informacije MLEKARNA RODIK, pošta Kozina.

Anton Novak, brivec v Trstu, vedere št. 57, se toplo priporoča cenj. slovenskemu občinstvu za mnogoštevilni obisk. — SVOJI K SVOJIM! 2661

Velikanska zaloga pohištva in tapecarij

:: Paolo Gastwirth ::

TRST, ul. Stadion št. 6 - Telefon 22-85 (hiša gledališča Fenice)

Najbolj ugoden vir za nakupovanje bodisi glede cen, kakor tudi kakovosti. Kolecalni izbor.

Izorsten trapistovski sir

po K 1-60 kg.
Grojski sir po K 1-70 kg
razpošilja po povzetju parna mlekarna in sirarna Franjo Laznički Dežanovec Slavonija

Dunaj-rženi kruh

= ski = (Wiener Kornbrot)

tečen in redilen ter ostane po 8 dneh enako svež in sočen. — Ta kruh razpošiljamo po 36 vin. kilogram.

Gradljanska pekarna, d. d.
Zagreb, Dalmatinska ul. 11.

Iščemo marljive krajevne zastopnike.

Konsumno društvo v Rojanu

reg. zadruga z omejenim poroštvom

vabi na svoj

redni občni zbor

ki se bo vršil

dne 16. t. m. ob 4 popoldne
v lastnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Pozdrav predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo nadzorništva.
5. Razni nasveti.

ODBOR.

